

ชีวิตเป็นของยากแม่แต่การเกิดเป็นมนุษย์

การกำเนิดเกิดก่อนเป็นชีวิตในร่างกายมนุษย์นั้นนับได้ว่าเป็นการกำเนิดที่ยากที่สุดในโลกอีกแห่งหนึ่งในการดำรงเผ่าพันธุ์เพราะการกำเนิดในโลกโดยเฉพาะการเกิดเป็นมนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่ยากยิ่งในดินแดนนี้เป็นดินแดนแห่งการสร้างกรรมต่างๆ ได้ดีที่สุดจะไปเกิดในภพภูมิทั้ง 3 ไตรโลกธาตุจำต้องอาศัยดินแดนแห่งการสร้างกรรมต่างๆ ได้ดีที่สุด จะไปเกิดในภพภูมิทั้ง 3 ไตรโลกธาตุจำต้องอาศัยดินแดนนี้เป็นแหล่งเพาะเชื้อกรรมทั้งกุศลและอกุศลจะไปเกิดในแดนสวรรค์ แดนพรหม แดนนรกภูมิ หรือแดนพระนิพพานก็ล้วนอาศัยการสร้างกรรมในโลกมนุษย์ทั้งสิ้น เป็นเหตุให้นำพาไปเกิดกรรมเป็นเครื่องอาศัยนำพาให้ไปเสวยผล..... ฉะนั้นการเกิดเป็นมนุษย์จึงเป็นการยากยิ่งไม่ใช่โอกาสนั้นจะมีอยู่เสมอบางคนเกิดมาเป็นมนุษย์แล้วเกิดความไม่พอใจในชาติความเป็นมนุษย์ของตนนั้นนับได้ว่าเขาขาดโอกาสที่จะสร้างสมกรรมกุศลให้ยิ่งๆ ขึ้นไป ขาดการสร้างโอกาสที่ดั่งงามให้แก่ดวงจิตของตนให้เกิดอินทรีย์บารมีแก่กล้าขึ้นในดวงจิตเพราะการเสวยผลบุญนั้นจำต้องอาศัยดวงจิตเป็น ผู้เก็บข้อมูลของกรรมทั้งปวง การจะไปเสวยกรรมดีหรือกรรมไม่ดีนั้นจำต้องอาศัยดวงจิตวิญญูณเป็นสำคัญยิ่งแห่งทุกชีวิตที่มีจิตวิญญูณครอง..... และการเกิดมาเป็นมนุษย์ได้นั้นบางช่วง บางยุค ก็มีอายุขัยยืนยาวนับหมื่นปี บางช่วงอายุขัยก็มีอายุไม่ถึงร้อยไปก็หมดอายุขัยไปตามสภาพของธรรมชาติในสภาวะแวดล้อมนั้นๆ จึงกล่าวได้ว่าชีวิตนั้นช่างน้อยนัก หากผู้ไม่ชาญฉลาดในกองกุศลความดีทั้งปวงในโลกมนุษย์ ย่อมถือได้ว่าเป็นชีวิตที่ขาดทุนอย่างยิ่งในโลกใบนี้.....

หลายๆ บุคคลที่เดินจากสถานที่ต่างๆ ที่เข้ามาพบสนทนากับอาจารย์ทิพากร รินโรสงค์ ต่างได้เข้ามาปรึกษาเกี่ยวกับความปรารถนาที่จะมีบุตร - ธิดา ไว้สืบสกุลเนื่อง เพราะก่อนหน้านี้ต่างไปพึ่งกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาทุกรูปแบบแล้วก็ไม่ประสบความสำเร็จในการที่จะได้บุตรมาสืบสกุล หรือหวังพึ่งในยามแก่ชราที่เป็นความเชื่อของคนในโลกนี้ที่หวังพึ่งสิ่งภายนอกตนแต่ทำได้ค้ำจนถึงที่พึ่งในตนเองเหมือนที่พระพุทธองค์ตรัส ... **อตตาทิ อตโนนาโถ ตนแลเป็นที่พึ่งแห่งตน** เมื่อผู้คนหวังพึ่งสิ่งภายนอกและปรารถนาเหล่านั้น ต่างก็มาขอคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องกรรมจากอาจารย์ทิพากร อยู่เสมอๆ โดยท่านอาจารย์ทิพากรได้กล่าวให้ทราบที่